

FEDERAL "RIGHT TO TRY" AND HALACHOS OF SELF-INJURY

December 14, 2019

International Conference on Torah and Science

Professor Moshe Dovid Tendler, PhD

Yeshiva University

WHAT IS “RIGHT TO TRY”

From RightToTry.org:

- On May 30, 2018, President Donald Trump signed S.204, the Trickett Wendler, Frank Mongiello, Jordan McLinn and Matthew Bellina Right to Try Act. Right to Try opens a new pathway for terminally ill patients who have exhausted their government-approved options and can't get into a clinical trial to access treatments. Although 41 states have passed Right to Try laws, the signing of S.204 makes Right to Try the law of the land, creating a uniform system for terminal patients seeking access to investigational treatments.

WHAT IS “RIGHT TO TRY”

Who qualifies for Right to Try?

- To be eligible for Right to Try, a patient must meet the following conditions:
- Be diagnosed with a life-threatening disease or condition;
- Have exhausted approved treatment options;
- Be unable to participate in a clinical trial involving the eligible investigational drug, as certified by a doctor, who is in good standing with her licensing organization and will not be compensated directly by the manufacturer for so certifying; and
- Give written informed consent regarding the risks associated with taking the investigational treatment.

What is a life-threatening disease or condition?

- Federal law defines a life-threatening disease or condition as: “Diseases or conditions where the likelihood of death is high unless the course of the disease is interrupted” (21 CFR 312.81).

WSJ 28 August 19

Court Lets "Right-to-Die" Law Go Forward

By JOSEPH DE AVILA

New Jersey's new law allowing terminally ill patients to end their lives can move forward, a state appellate court ruled.

The law went into effect on Aug. 1 but was suspended after a lower court issued a temporary restraining order following a lawsuit filed by an Orthodox Jewish physician who said it violated his religious beliefs.

The law allows patients with a prognosis of six months or less to live to self-administer medication that would end

their lives. The patient's attending physician and consulting physician must determine that the person is suffering from a terminal disease and that person must voluntarily express a desire to die.

The appellate court said Tuesday the plaintiff failed to demonstrate the injunction was required to prevent irreparable harm and said the law makes clear that physician participation is voluntary.

The plaintiff asked the state Supreme Court to review the appellate court's decision. The state Supreme Court upheld the ruling Tuesday.

"We are of course disappointed with that ruling but nevertheless respect it," said Richard Grohmann, an attorney for the physician, Joseph Glassman.

Dr. Glassman's attorneys had argued that while physician participation is voluntary, the law "nevertheless compels even unwilling physicians to be involved in the machinery of death, by forcing them to transfer patients' records into the hands of those who would facilitate and enable deadly harm to those patients," according to a complaint filed earlier this month.

The appellate court also sent the case back to the trial court for further proceedings that will address the overall merits of the case.

The New Jersey attorney general's office, which represents the state in this case, didn't respond to a request for comment.

The measure narrowly passed by a single vote in both chambers of the Legislature in March. Gov. Phil Murphy, a Democrat, signed the bill into law in April. Former Republican Gov. Chris Christie had opposed it along with the Roman Catholic Church.

החובל פרק שמיני בבא קמא

צ"ח א מ"י פ"ה הלכות
שבושת הלכה י'
סנה לחיוב רלה :

צ"ח כ מ"י ט"ז ופיה
הכלי חובל וחוק
ט"ז א סנה ט"ז ופ"ה :

צ"ח נ"ח פ"ה הלכות
הלכל סנה א סנה
פ"ה כח"ט י"ד ס"י סנה :

ק ד ה"ו מ"י פ"ז
הלכות חבל ומנוק
ט"ז ג וכו' ד סנה ע"ן
פ ע"ש ח"ט ס"י סנה
ס"ף א :

ק א ח מ"י פ"ז הלכות
חלבים ט"ז ס סנה
לא"ן רכט :

ק ב ח מ"י ט"ז ס"ז :

ק ג ח מ"י ט"ז ס"ז :

ק ד ח מ"י ט"ז ס"ז :

ק ה ח מ"י ט"ז ס"ז :

תהרות הבי"ח
(א) נט' וכו' מחלף
שבושת רבית כל דבר :
(ב) חוסי' ד"ס החובל
וכי' לרחוק ולומר דמטור
כ"ק ח"ט ס"אין ט' ז' :
(ג) ד"ה ח"ט ס"אין וכו'
גור ריני ט"ז פ"ה סנה
ונקטין מחטו :

המס' סהרג חת עלמו בשביל
סוס דבר שירא וכן מקדש על המזח
ואו לנורף :

עובר מסוס כל תשחית. והא
דלמך כמ"ק (ד' גז')

שמואל קרע עליה דרב תלויסר
אלטלו דמילתא יס לומר דטרבא
מדרכנן סאט ולא סיה יתבר מדלוי :

אלא שיעבר עלמו מן סיון לכאורה
משמע דבגזיר סהור נמי
קלמך דנקרף חוטא בפרק מי שאלמך
הריני נזיר מנלח (מיד דף י"ג) קסבר
רבי אליעזר הקפיר מיר עהור חוטא
והייט עטמח דכתיב קרף כנזיר עטח
מפני שגנה בנחט וכן כפ"ק דגדרים
(ג' ז') וסמך דמ"ה דמיר (ט"ז ז')

גליון השי"ס
גמ' חמר שמואל כחשב
כחשתי. עיק' סוזה
דף טו פ"ה חוסי' ר"ס
פ"ז :

החובל בעלמו חט"פ סאין רשאי פטור. וימה מלי חייב סייך
ואי פטור ממלקות קלמך ט"ז הקלן נטיעותיו חט"פ

סאין רשאי פטור לאו הייט פטור ממלקות דהא חייב מסוס קולן
חילנות טובות ואזהרה מולמות לא תכרות כרואחא כפ' כתרף
דמטת (דף כז') ונריך לדחוק ולומר
(ג) פטור חט"פ סאין טו לד חייב סאין
חם על גופו אחרים שחבלו בו חייבין
ואחרים שקלנו נטיעה חייבין לנרף
לאוקמה כר"מ דלמך (כחוטות דף גז')
לוקא ומשלס דלוקא מסוס לא תכרות
אי נמי כדלחא אחרו ביה :

אלא תנאי היא - כלומר ר' עקיבא
דמהני ורבי עקיבא דברייתא
פלוגי ופט"י דלעיל ליתנהו והשתח
ניחא דמשום דלמך קרו תנאי ואלובא
דרכי עקיבא קבשי מאן תנא דמהני'
דלמך אליבא דר' עקיבא אין אדם
רשאי לחבול בעלמו :

אלא הלי תנא הוא דתניא מקרעין

ט' - וא"ת ומאי ס"ד השתח
וכי על זה נריך להביא ראייה דמקדש
בגדים עובר מסוס כל תשחית ואור"י
דאין מביא ראייה ח"ל שסבור לחבול
חט"פ לנורף כגון חשה ששפתה
על רחשה וכן סיהי דלך חת
דמס' סהרג חת עלמו בשביל
סוס דבר שירא וכן מקדש על המזח
ואו לנורף :

עובר מסוס כל תשחית. והא
דלמך כמ"ק (ד' גז')

שמואל קרע עליה דרב תלויסר
אלטלו דמילתא יס לומר דטרבא
מדרכנן סאט ולא סיה יתבר מדלוי :

אלא שיעבר עלמו מן סיון לכאורה
משמע דבגזיר סהור נמי
קלמך דנקרף חוטא בפרק מי שאלמך
הריני נזיר מנלח (מיד דף י"ג) קסבר
רבי אליעזר הקפיר מיר עהור חוטא
והייט עטמח דכתיב קרף כנזיר עטח
מפני שגנה בנחט וכן כפ"ק דגדרים
(ג' ז') וסמך דמ"ה דמיר (ט"ז ז')

לא מבעיא בוסת. דהאילו ודאס רשאי לחבול בעלמו כי בייס
בעלמו ובייסו ביה אחרים לא מספרי כסבי : אלא חט"פ החובל
בעלמו. חבלה תמס דאין רשאי בה וזכיר למימד סוהיל ומקלקל
הא דאין מקפיד לא נחייט אחריו עליו' חט"פ חייבין : מה הטבה
חורה אור כסוהי כשבושת (דף טז.) מפרש ליה

וקחני החובל בעצמו אע"פ שאינו רשאי
פטור הכי קאמר ליה לא מבעיא בושח
דאדם רשאי לבייש את עצמו אלא אפ"י
חבלה דאין אדם רשאי לחבל בעצמו אחרים
שהבילו בו חייבין ואין אדם רשאי לחבל
בעצמו והתניא *יכול נשבע להרע בעצמו
ולא הרע יהא פטור ת"ל להרעי או להטיב י"ה

מה הטבה רשות אף הרעה רשות *אביא
נשבע להרע בעצמו ולא הרע *אמר שמואל
באישב בתענית דכוחה גבי הרעת אחרים
להשיבם בתענית אחרים מי מוחיב להו
בתעניתא אין דמהדק להו באגדרונא והתניא
איוהו *הרעת אדרים אבה פלוני ואפצע
את מרדו אלא תנאי היא דאיבא למ"ד
*אין אדם רשאי לחבל בעצמו ואיבא מ"ד
אדם רשאי לחבל בעצמו מאן תנא דשמעת
ליה דאמר אין אדם רשאי לחבל בעצמו
אליבא האי תנא הוא דתניא *ואך את

דמבם לנפשותיכם אדרש ר' אלעזר אומר
מיד נפשותיכם אדרש את דמבם ודלמא
קטלא שאני אלא האי תנא הוא דתניא
*מקדעין על המת ולא מדרכי האמורי
אמר רבי אלעזר שמעתי שהמקדע על
המת יותר מדאי *לוקא משום כל תשחית וכו"ש גופו ודלמא בגדים שאני
דפסידא דלא הרר הוא כי הא דרבי יוחנן *קרי למאני מכבודתא ורב
חסדא כד הוה מסגי בניו הוומי והגא מדלי להו למאניה אמר *זה מעלה
ארוכה וזה אינו מעלה ארוכה אלא האי תנא הוא דתניא *אמר ר"א
הקפיר ברבי מה ת"ל *וכפר עליו מאשר חטא על הנפש וכי באיוה נפש
דמא זה אלא שציער עצמו מן היין והלא דברים ק"ו ומה זה שלא ציער
עצמו אלא מן היין נקרא חוטא המצער עצמו מכל דבר על אחת כמה
ובמה : הקוצץ נטיעותיו [וכי'] : תני רבה בר בר חנה קמיה דרב *שורי

לקרף דלא מחוקקאלא בדבר הרשות:
דכוחיה גבי הרעה אחרים. דקחני
החם יכול נשבע להרע לאחרים ולא
עשה יחא חייב ת"ל להרע או להטיב
מה הטבה רשות כשבושת (טז ט') :

דמהדק להו. סוגרן כמדד ואין
להם מה לחסל : לנפשותיכם אדרש :

מיד עממס אדרוש : וכפר עליו.

כגזיר כתיב : על הגפס. משמע

שחטא כגפס אדם : מכל דבר. המסבף

עלמו כהענית : עומד להרעה. סוד

שהמית : עומד לקלילה. אשורה או

כל עץ הטעה לרה"ל ומחירא שחא

יכול על אדם וימות : אלא כפינא

למועבר הא מלוה. וכי טעין ליה

היאך חתה אחרת לי להרגו נוסתמח

קושעא קלמך דסיון דלכתי קלי לא

קפיד טלי האי ולינשי הוא דאינשי :

רובעי. הקבו: ואס היה מעולה בדמיסי.

דמיו יקרוס לבניןוסר משכח פירוסיו:

רק ען חשב תדע. קרא יתירא הוא

דוהי ל' למכתב רק חשב לא הוא מאלכל:

זה ען מאלכל. וה"ק רק ען חשב תדע

חם חיקר יודע קרוב למטר ח"ל

הוא קחטו ואשני הוא של מאלכל :

יכול

המ"ד (כ"ג) סוזה

עובר וכו' סוזה

סוזה (כ"ג)

מיר י"ט. ככ.

גדרים י"י

תענית י"ג.

שבושת ט.

סוזה טו.

(כ"ג) סוזה (כ"ג)

בחולה שהאומדנא שודאי ימות אם מותר לעשות אפעריישאן שיש בו ספק קרוב ח"ו למות אם לא יתרפא מזה

י"ד סיון תשכ"א.

מע"כ ידידי הרב הגאון המפורסם מוהר"ר יהושע הלוי הירשהארן שליט"א בעה"מ ספר חשוב ממעיני ישועה.

בדבר הניתוחים שיש בהו ספק סכנה וספק הרפואה הוא פחות משקול אבל בלא הניתוח הוא ודאי שימות במשך זמן קצר שהסכמתי להתיר כאשר אמר לכתר"ה ידידנו הגאון מוהר"ר יוסף אליהו הענקין שליט"א. הוא אמת והטעם שהרי כל הנידון הוא בשביל חי שעה שאולי ימות תחלה ע"י הניתוח מכפי שהיה מת בלא זה והרי מפורש בע"ז דף כ"ז אמר רבה א"ר יוחנן ואמרי לה אר"ח אר"י ודאי

מת מתרפאין מהן לחיי שעה לא חיישינן, ועיין ברש"י ד"ה ספק דעכו"ם ודאי קטיל ליה דלכן בספק חי ספק מת אין מתרפאין מהן משום דעכו"ם לחשש מיתה הוא יותר מספק השקול הרבה, ומ"מ כשודאי מת ונוגע לחיי שעה לא חיישינן ומותר להתרפאות מעכו"ם אף שהוא קרוב לודאי שיקטלנו משום ספק הקטן דשמא ירפאנו, וכן בטור יו"ד סימן קנ"ה כתב בטעם דאין מתרפאין מהן חולי שיש בו סכנה משום דודאי יהרגנו ומ"מ בודאי מת מותר אלמא דלחיי שעה לא חיישינן אף להתרפאות בדבר שיותר קרוב שימות קודם, וכן מוכרח מגמ' שהביא ראה מדכתיב אם אמרנו נבוא העיר והרעב בעיר ומתנו שם דלכן היה מותר להם ליפול אל מחנה ארם אף שודאי יותר קרוב במלחמה שימיתום אלמא דלחיי שעה לא חיישינן אף כשהצלה הוא בספק רחוק ויותר קרוב שיהרגום תיכף.

ונראה שזהו כוונת המחבר בש"ע שם שכתב אבל אם הוא ודאי מת מתרפאים ממנו דלחיי שעה לא חיישינן בהא שלכאורה תיבת בהא אין לו באור, ועיין בהגר"א סק"ה שעמד בזה ופי' שכוונתו למש"כ תוד"ה לחיי שהוא לומר שרק הכא לא חיישינן אבל לענין שבת חיישינן אף לחיי שעה לחלל שבת, ותוא דוחק גדול דהא באר"ח סימן שכ"ט מפורש הדין בש"ע שמחללין שבת אפילו מצאוהו מרוצץ שאינו יכול לחיות אלא לפי שעה ולמה לו למינקט כאן איזה דיוק לאשמועינן זה, אבל הוא לאשמועינן דלהתרפאות לא חיישינן כלל לחיי שעה שהוא אף כשהרפואה הוא ספק רחוק שיתרפא ויותר קרוב שימות קודם שמ"מ מותר.

עכ"פ מפורש בגמ' לפרש"י והטור דאם אמרו שאם לא יתרפא מהעכו"ם ודאי ימות במשך זמן קצר לא חיישינן לחיי שעה אף שיותר קרוב שהעכו"ם ימיתנו ולא ראינו מי שחולק עליהם, וא"כ יש למילף מזה שמותר לחולה שבלא הניתוח ודאי ימות לעשות הניתוח אף שהוא ספק רחוק שיתרפא ואם לא יתרפא מזה ימות קודם, משום שלא חיישינן לחיי שעה כיון שהוא לטובתו דשמא יתרפא מזה ויחיה כראוי, (ופלא על תפא"י יומא פ"ח מ"ז שמביא הא דלא חיישינן לחיי שעה להתרפאות מעכו"ם וניתוח מהתוס' והא גמ' מפורשת היא ואולי כוונתו לטעם החלוק משבת שרמז טעמם בהא שכתב מיהו אם יש קולא אם לא ניחוש לחיי שעה שכוונתו ביש קולא שהוא לטובתו שכתבו תוס').

זהו הטעם שלי שהוריתי להיתר והסכים לזה

Is Football Violence a Crime?

W.S.J.
19 Nov 19

By Randy Maniloff

It was the shot to the head heard 'round the world. In the closing seconds of last week's Browns-Steelers game in Cleveland, Browns defensive end Myles Garrett pulled off Steelers quarterback Mason Rudolph's helmet. Mr. Garrett then swung it at Mr. Rudolph, hitting him in the head.

The Pittsburgh quarterback didn't suffer a concussion. Still, Mr. Garrett, who was the first pick of the 2017 National Football League draft, has been suspended without pay by the league for the rest of the season and may receive further discipline. The egregious nature of Mr. Garrett's act has also led to calls that he face criminal charges. In an unscientific poll on Cleveland.com, 67% of respondents favored charging him with assault, although many no doubt were Browns fans.

Such questions have arisen before, and the results suggest it would be difficult for prosecutors to make criminal charges stick—though Mr. Rudolph might have a shot with a civil lawsuit.

In 1973 the Denver Broncos' Dale Hackbart suffered a career-ending neck fracture when Charles "Boobie" Clark of the Cincinnati Bengals struck him in the back of the head and neck with his forearm. The incident took place away from the ball, while Mr. Hackbart was watching the play following an interception.

Mr. Hackbart sued Clark for his injuries. The trial court held that for reasons of social policy, based on the inherently violent nature of the game, the suit was out of bounds. But in 1979 in *Hackbart v. Cincinnati Bengals* the 10th U.S. Circuit Court of Appeals disagreed with the trial court, instead concluding that "there are no principles of law which allow a court to rule out certain tortious conduct by reason of general roughness of the game or difficulty of administering it." The case was ultimately settled for an undisclosed sum.

NFL assaults have led to lawsuits before. But could a prosecutor prove a charge in court?

In *Green v. Pro Football Inc.* (2014), a U.S. district judge in Maryland found guidance from *Hackbart* in allowing Barrett Green, a former New York Giants player, to sue Robert Royal of the Washington Redskins after Mr. Royal effectively ended Mr. Green's career by lowering his own helmet and driving full speed into Mr. Green's knees in a December 2004 game at the Redskins' stadium in Landover, Md.

Although these courts have declined to block injured players from pursuing monetary damages, the

stakes are much higher when someone's liberty is on the line. Courts will take seriously a defendant's claim that by agreeing to play, the injured party implicitly consented to the risk.

In *State v. Guidugli* (2004), an Ohio appeals court—whose decisions would carry the force of precedent in any state criminal case against Mr. Garrett—concluded that a participant in an athletic contest consents to an injury that is "foreseeable" as part of the game. That didn't help a college student convicted of misdemeanor assault for striking an opposing player after a hard foul in an intramural basketball game. A retaliatory punch during a pause in play, the court concluded, was not foreseeable.

But amateur basketball is a far cry from professional football, for whose players the workplace is a modern-day Roman Colosseum. Given the frequency of hits—during, after and away from plays—wide latitude must be given.

That's not to condone Mr. Garrett's conduct. He might well have crossed the line and committed an unforeseeable injury. But the violent nature of the sport would make it harder for prosecutors to prove that beyond a reasonable doubt.

Mr. Maniloff is an attorney at White & Williams LLP in Philadelphia and an adjunct professor at Temple University Law School.

מילות סימן קד הויג-ק

אם מותר להתפרנס ממשחק הכדורים שיש בוזה חשש סכנה רחוק טובא ✓

נשאלתי מאחד אם מותר להתפרנס ממשחק זריקת הכדורים שנקרא באל בלע"ז שיש לחוש לסכנה כדאירע לאחד מכמה אלפים שנסתכן. השבתי שלע"ד יש להתיר דהא מפורש בב"מ דף קי"ב על קרא דואליו נושא נפשו מפני מה נתלה באילן ומסר את עצמו למיתה לא על שברו, אלמא דמותר להתפרנס אף כשאכא חשש סכנה לאופן רחוק. וממילא אף כשיש חשש שיהרוג אחרים באופן רחוק כזה מותר דמאי שנא מחשש דליהרג בעצמו דגם להרוג את עצמו יש איסור לא תרצח ומ"מ מותר בחשש רחוק כזה לצורך פרנסה א"כ גם בחשש סכנת אחרים נמי יש להתיר בחשש רחוק כזה וגם אם לא נימא כן לא היה רשאי בעל האילן לשכור אותו. אבל ודאי

מסתבר שהוא דוקא כשהאחר ג"כ נכנס דודאי אין לו רשות להכניס אף בספק את אלו שלא ידעו או לא רצו להכנס אף כזה.

אחר זמן הראו לי שבנוב"ת יו"ד סי' כ"כ לענין להתפרנס מצידת חיות צי"ש ו

“QUALITY OF LIFE”: RIGHT *NOT* TO TRY TO PROLONG LIFE

- Kesuvos 77b
- Kesuvos 104a
- Nedarim 40a
- Avodah Zarah 18a
- Ta’anis 23a
- Sotah 46b
- Bava Metzia 84a